הגדה
של
פסח

תוכן

בדיקת חמץ 3
שריפת חמץ 4
הדלקת נרות 6
סדר הקערה 7
קידוש 8
מה נשתנה 12
ברכת המזון 32
סדר הלל 40
אחד מי יודע 55
חד גדיא 59
שיר השירים 61

מזכרות לאירועים
מלכות וקסברגר
בני ברק: הלפרין 18 • ירושלים: מלכי ישראל 2
טל. 03-6154900 • r@waxb.co.il • www.birkon.co.il
Malchut Fine Judaica Distributed in U.S.A. Tel: 718-8547700

כל הזכויות שמורות © Made in Israel

בדיקת חמץ

בודקין את החמץ לאור הנר, ולפני הבדיקה נוהגים לומר:

הִנֵּנִי מוּכָן וּמְזוּמָן לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה שֶׁל בְּדִיקַת חָמֵץ, לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: וִיהִי נוֹעַם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ואחר כך מברך (ויכון בברכה לפטור שריפת החמץ למחרת):

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל בִּיעוּר חָמֵץ:

לא יסיח דעתו, ולא יפסיק בדיבור, מתחילת הבדיקה ועד סופה. לאחר הבדיקה יבטל בלבו החמץ שאינו ידוע לו, ויאמר:

כָּל חֲמִירָא וַחֲמִיעָא דְּאִיכָּא בִּרְשׁוּתִי, דְּלָא חֲמִיתֵּהּ,

הגדה של פסח

סימני המגיד:

קַדֵּשׁ. וּרְחַץ. כַּרְפַּס. יַחַץ. מַגִּיד.
רָחְצָה. מוֹצִיא. מַצָּה. מָרוֹר. כּוֹרֵךְ.
שֻׁלְחָן עוֹרֵךְ. צָפוּן. בָּרֵךְ. הַלֵּל. נִרְצָה:

סדר הקערה

טביאים קערה, ובה שלש מצות שטורות ועליה מסודרים: זרוע, ביצה, מרור, חרוסת, כרפס וחזרת כסדר הזה

קִדּוּשׁ

מוזגין את הכוסות. בעל הבית לא ימזוג לעצמו, אלא אחר ימזוג לו דרך חירות.
ויכון לצאת ידי קידוש וארבע כוסות. ויש נוהגין לוטר לפני קידוש נוסח זה:

הִנְנִי מוּכָן וּמְזוּמָן לְקַיֵּם מִצְוַת כּוֹס רִאשׁוֹן מֵאַרְבַּע כּוֹסוֹת.
לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, עַל יְדֵי
הַהוּא טְמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וְיהִי נוֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

כשחל בשבת מתחילין כאן:
בלחש: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר:

יוֹם הַשִּׁשִּׁי. וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ
אֹתוֹ, כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

כשחל בחול מתחילין כאן:
סַבְרִי מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל
לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

בְּאַהֲבָה (לשבת שַׁבָּתוֹת לְמְנוּחָה וּ)מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה,
חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, (לשבת אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ)
אֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ
(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת
מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ, וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל
הָעַמִּים. (לשבת וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (לשבת בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, מְקַדֵּשׁ (לשבת הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

כשחל במוצאי שבת מקדשים יקנה"ז: יין, קידוש, נר, הבדלה, זמן:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל,
בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב
הִבְדַּלְתָּ, וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ.
הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

שותים את הכוס כולה, ולכל הפחות רובה, בהסיבת שמאל ונשים לא נהגו להסב. ואין מברכין אחריה:

וְרָחַץ

נוטלים את הידים ולא יברך על נטילת ידים. יש נוהגים, שרק בעל הבית נוטל את ידיו:

כַּרְפַּס

נוטל פחות מכזית ירק ומטבילו במי מלח ומברך בורא פרי האדמה, ויכון לפטור את המרור, שיאכל אחר כך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה:

נוהגים לאכלו בהסיבה. ואינו מברך ברכה אחרונה, שברכת המזון שמברך אח"כ, פוטרתו:

יַחַץ

נוטל את המצה האמצעית ובוצעה לשתים. את החלק הקטן מחזיר לבין שתי המצות ואת הגדול יותר עוטף במפה נקיה ומניח לאפיקומן: